

OSLO PICTURES, MK PRODUCTIONS, FILM I VÄST, SNOWGLOBE, B-REEL
PRÆSENTERER

VERDENS VÆRSTE MENNESKE

EN FILM AF JOACHIM TRIER

**med Renate Reinsve, Anders Danielsen Lie, Herbert Nordrum, Hans Olav Brenner, Helene Børneby,
Vidar Sandem, Maria Grazia de Meo m.fl.**

Biografpremiere:

Torsdag den 16. juni 2022

ÅR 2021 – NORGE, FRANKRIG, SVERIGE, DANMARK
DRAMA, COMEDY – 2K – 5.1 – NORSK – 128 MINUTTER

SYNOPSIS

Julie (Renate Reinsve) er tæt på de 30 år og hendes liv er mildest talt et miserabelt rod. Flere af hendes talenter er gået til spilde, og hendes ældre kæreste, Aksel (Anders Danielsen Lie), - en succesfuld tegneserieforfatter - presser på for at de skal stifte familie. Men en aften dumper hun ned i en fest og møder den unge og charmerende Eivind (Herbert Nordrum). Inden hun får set sig om, har hun slået op med Aksel og kastet sig ud i et nyt forhold i håb om at få et nyt perspektiv på sit liv. Men hun kommer til at indse, at de vigtigste livsvalg måske allerede ligger bag hende?

OM VERDENS VÆRSTE MENNESKE

VERDENS VÆRSTE MENNESKE er et på én gang et gribende og komisk drama, der med varme og musikalitet tager livtag med den romantiske, men til tider hundesvære kærlighed. Det handler om Julie der har nået den alder, hvor de fleste, inklusive kæresten Aksel, er klar til at stifte familie. Men Julie er ikke færdig med at sparke døre ind, og det tilfældige møde med den indtagende Eivind åbner et nyt kapitel i hendes liv.

Filmen er en selvstændig afslutning på Joachim Triers Oslo-trilogi, der er et hovedværk i nyere filmkunst i Norden. Første film i trilogien var debutfilmen REPRISE (2006) der handlede om de to venner, Erik og Philip, og deres liv optaget af store drømme og tabte illusioner. Senere fulgte OSLO, 31. AUGUST (2011) om den voksne Anders, der flakker formålsløst rundt i Oslos gader på jagt efter meningen med livet.

Med VERDENS VÆRSTE MENNESKE lukker den norsk-danske instruktør, Joachim Trier, sin populære trilogi med et brag, for ved filmens premiere i hovedkonkurrencen på Cannes Film Festival i 2021 modtog Renate Reinsve hovedprisen for bedste kvindelige skuespiller og siden er det blevet til mere end 19 internationale priser og 84 nomineringer senest en BAFTA- og en Oscar-nominering.

VERDENS VÆRSTE MENNESKE får dansk biografpremiere 16. juni i samarbejde med Biografklub Danmark og distribueres i Danmark af Camera Film.

OM FILMSINSTRUKTØR JOACHIM TRIER

Joachim Trier (f. 1974) var som den eneste skandinaviske filminstruktør udvalgt til at dyste om Den Gyldne Palme på Cannes Filmfestival i 2021 og kom for alvor i kameraernes søgelys tidligere på foråret, da filmen var nomineret til en Oscar i kategorien 'Bedste internationale spillefilm'.

Den norsk-danske instruktør har studeret ved Den Europæiske Filmhøjskole og siden uddannet fra National Film and Television School i England. Han debuterede i 2006 med filmen REPRISE som vandt Amanda-prisen (Norges svar på

Bodil-prisen) for bedste norske film, bedste instruktør og bedste manuskript. Filmen blev udgivet i USA af Miramax og var norsk Oscar-kandidat for bedste udenlandske film i 2006. Siden fulgte OSLO, 31. AUGUST (2011) der blev udvalgt til Un Certain Regard på filmfestivalen i Cannes i 2011 og nomineret til den franske Césarpris for bedste udenlandske film i 2013. Begge film havde i øvrigt Anders Danielsen Lie i hovedrollen og blev ligeledes skrevet i samarbejde med Eskil Vogt.

I 2015 udkom LOUDER THAN BOMBS, som var Joachim Triers engelsksprogede filmdebut og hans første deltagelse i hovedkonkurrencen ved filmfestivalen i Cannes, både denne og efterfølgeren THELMA (2017) er siden blevet vist på internationale festivaler som f.eks. Cannes, Sundance, Toronto, Karlovy Vary, Gøteborg, Milano og Istanbul, hvor de har vundet flere priser.

OM RENATE REINSVE

Renate Reinsve (f. 1987) er uddannet på Statens Teaterhøgskole og fik sin nationale scenedebut i 2013 i skuespillet "Peer Gynt" på Trøndelag Teater. I 2014 vandt hun den eftertragtede teaterpris Heddapris for bedste skuespillerinde for sin rolle i Friedrich Dürrenmatts "Den gamle dame kommer til byen".

I 2011 medvirkende hun i OSLO, 31. AUGUST i en ganske beskedne rolle med bare én replik. Ikke desto mindre overtalte Joachim Trier hende til at blive på filmsættet i ni dage og sammen fik de to skabt så god kemi, at han senere havde hende i tankerne under udviklingen af VERDENS VÆRSTE MENNESKE.

I 2016 blev hun nomineret til Amanda Award for bedste skuespillerinde for Rune Denstad Langos film WELCOME TO NORWAY, men det var primært i forbindelse med Cannes-prisen for bedste kvindelige hovedrolle i 2021, at Renate Reinsve for alvor kom på alles læber som et enestående talent.

OM ANDERS DANIELSEN LIE

Allerede som 11-årig fik Anders Danielsen Lie sit gennembrud i 1990 i rollen som Hermann i filmatiseringen af Lars Saabye Christensens novelle af samme navn. I dag er han især kendt for sine hovedroller i OSLO, 31. AUGUST og REPRISE.

Anders Danielsen Lie er uddannet læge og derudover en særdeles anerkendt skuespiller, hvilket listen over de seneste 18 års film- og tv-produktioner kan bevidne. I de senere år har han bl.a. medvirket i tv-miniserien NOBEL (2016), Paul Greengrass-serien 22. JULI baseret på Utøya-tragedien samt det historiske drama DEN STØRSTE FORBRYDELSE (2020). Senest kunne man også se Anders Danielsen Lie i Mia Hansen-Løves BERGMAN ISLAND, som havde premiere tidligere på foråret.

OM HERBERT NORDRUM

Herbert Nordrum (f. 1987) er uddannet fra Statens Teaterhøgskole i 2011 og er fast tilknyttet Norges Nationalteater, hvor man bl.a. har kunnet opleve ham i utallige klassiske roller i f.eks. Hamlet og Romeo og Julie. Han har medvirket i adskillige tv-serier og spillefilm som f.eks. KONGENS VALG (2016), AMUNDSEN (2019) og FJOLS TIL FJELLS (2020).

I 2010 modtog han Amandaprisen for bedste mandlige birolle, - med rollen som Eivind i VERDENS VÆRSTE MENNESKE, er det første gang han medvirker i en af Joachim Triers film.

INTERVIEW MED FILMINSTRUKTØR JOACHIM TRIER

Hvor kommer ideen fra til denne film?

Min tidligere film, Thelma, som var en genrefilm, handlede om det overnaturlige og om karakterer, der var fjernt fra mit eget liv. Efter den film følte jeg, at jeg ville gå tilbage til det essentielle og beskæftige mig med idéer, karakterer, scener og den type film, som jeg oprindeligt startede min karriere med. Det begyndte næsten som en terapi: Hvad vil jeg have lyst til at beskæftige mig med lige nu?

Jeg er nu i fyrrerne, jeg har set venner gennemleve forskellige typer af forhold, og jeg følte, at jeg ville tale om kærlighed og om vores indre bryderier mellem fantasien om, hvordan vi *tror*, vores liv vil være, og virkeligheden om, hvordan det faktisk bliver. Så begyndte karakteren Julie at opstå: en spontan kvinde, der *søger* og *tror på*, at man kan ændre sin identitet, og som pludselig skal konfronteres med tidens og hendes egne begrænsninger. Der er ikke uendeligt mange muligheder i et liv, men jeg sympatiserer med hendes længsel.

Havde du til hensigt at gennemgå alle de spørgsmål, som en ung kvinde i vores tid har (kærlighed, sex, parforhold, moderskab, voksenliv, karriere...)?

Nogle af disse spørgsmål er eksistentielle og kan vel gælde for alle. Denne film handler om, hvordan relationer afspejler vores eksistentielle forventninger til livet. I vores kultur er vi opdraget til at forvente, at kærligheden er det sted, hvor vi opfylder os selv, og det samme gælder for vores karriere.

Denne film er et karakterstykke om Julie; jeg ønskede ikke at komme med et generelt udsagn om, hvad det vil sige at være kvinde i dag, det ville være umuligt. Det faktum, at hun er kvinde, kommer i sidste ende til at spille ind af sig selv: gennem sandfærdige situationer, humor, satire og forskellige ting, som jeg har oplevet, set eller forestillet mig. Jeg har ikke så meget kontrol, når jeg skriver, min medforfatter Eskil Vogt og jeg forsøger at finde interessante ideer, som vi kan udforske sandfærdigt. Det gode ved kunst er, at det ikke behøver at være en analyse eller et sociologisk studie: Det kan forhåbentlig være en sandhed om en person, og ud af det kan der måske være noget større at tænke over.

Kan du fortælle om titlen "The Worst Person in the World"? Det ser ud til at være en bevidst overdrivelse, der fortæller om Julies følelser over for sig selv.

At lave en film om kærlighed og kalde den The Worst Person In the World har naturligvis en ironisk kant.

Konfronteret med intimitet og relationer føler Julie sig som en fiasko gennem hele filmen, som den værste person i verden, og som det viser sig, synes nogle af de andre karakterer også at opleve denne følelse af personlig fiasko.

Julie finder sig til rette med Aksel, som er sød, intelligent, smuk, omsorgsfuld ... men Julie bliver til sidst utilfreds med dette forhold. Hvorfor?

Jeg tror, at de begge idealiserer hinanden. Aksel er ældre og dygtig, mens Julie er på flugt fra sig selv. På en måde udfylder hun rollen som den kloge og sjove pige, men efter et stykke tid spørger hun sig selv: Hvor er mit rum til at vokse? Et af filmens store emner er ideen om tid: forholdet mellem Aksel og Julie er måske et spørgsmål om dårlig timing på grund af deres aldersforskel. Meget ofte bliver vi i romantiske historier eller i virkeligheden opdraget til at tænke på at møde den rigtige person, som om der findes en essens af den rigtige person! Men tid og essens er to forskellige ting! Selv om du kan møde den person, som du har den rette forbindelse med, kan dette møde i virkeligheden have den forkerte timing. Det har jeg oplevet i mit liv. De bedste romantiske komedier kan lære os noget om at være mennesker. Hvis du tænker på Philadelphia Story af George Cukor, må Katherine Hepburn vælge mellem to forskellige liv gennem to forskellige kærlighedsforhold. Julie må acceptere sig selv og elske sig selv og ikke føle sig så ulykkelig. For at citere Virginia Woolf skal hun finde "sit eget værelse", hvilket er lige så vigtigt som et beundringsværdigt forhold. Og denne søgen skaber en konflikt mellem Julie og Aksel.

Der er en fantastisk scene i filmen, da Julie møder Eivind til festen. Hvordan forestillede du dig denne scene, og hvad ville du gerne udtrykke med den?

Ideen var at stille spørgsmålstegn til troskabens begrænsninger. Hvad betyder det at være utro? Julie og Eivind prøver at gøre noget sammen i stedet for at have sex. På et plan er denne scene det, vi i romantiske komedier kalder et "meet cute". Der er en humor i at stille alle de filosofiske spørgsmål om vores monogame rammer: Hvad er tilladt, og hvad er ikke tilladt? Julie og Eivind gør ikke noget forkert, men samtidig er alt, hvad de gør, forkert. Hvad er tilladt og hvad er ikke tilladt i det subtile sociale spil, som vi alle er enige om at spille i? Det er et godt sted at starte en film om parforhold og romantik.

Julie slår op med Aksel for at finde sammen med Eivind. Hvad finder hun hos Eivind, som Aksel ikke kunne give hende?

Julie slår op med Aksel for at slå sig sammen med Eivind. Hvad finder hun hos Eivind, som Aksel ikke kunne give hende?

En følelse af frihed. Eivind er nogenlunde på samme alder som Julie, han arbejder i et cafeteria, og sammen med ham behøver hun ikke at skulle bevise sine ambitioner, eller at hun skal være mor eller den kommende kone. Eivind er meget venlig, blød, mindre krævende end Aksel. Men dette forhold til Eivind afslører også hendes angst for at være intimt tæt på nogen. Livet er kort, og man har kun tid til så meget, og nogle gange sker tingene ikke i den rigtige rækkefølge.

Julie er ikke altid sympatisk; hun kan være meget uhøflig som i scenen, hvor hun fornærmer Eivind.

Ville du undgå filmklicheen om gode mod onde og vise menneskers kompleksitet?

Jeg foretrækker en humanistisk tilgang til historiefortælling, hvor vi kan vise karakterernes indre konflikter, deres kamp for at forsøge at gøre det gode og deres fiaskoer, ligesom vi alle sammen gør. Denne tilgang er mere sandfærdig og interessant. Ligesom karakteren i Oslo 31. August længes Julie efter at få kontakt. Selv om dette er en mere komisk film, er der også en følelse af ensomhed i hende. Hun saboterer sine relationer af grunde, som jeg ønsker, at publikum skal spekulere over og fortolke, men jeg synes, at det er et interessant aspekt af hendes personlighed, hun er ikke perfekt. Filmen fortæller en historie over flere år, så Julie har tid til at udvikle sig og gå gennem forskellige livsfaser, så hun er naturligvis ikke altid sympatisk.

Kan vi sige, at Julie ved, hvad hun ikke vil have, men at hun ikke ved præcis, hvad hun vil have?

Ja, det er jeg enig i. Tanken om at opnå resultater, at skabe sig selv, at blive til noget kan være så kvælende og kompliceret. Og hvor lidt tid vi har til at finde ud af det hele! I begyndelsen af filmen kan vi se, at hun allerede føler sig som en fiasko, og hun er ikke engang fyldt tredive. Men samfundet forventer, at hun vil indgå i et længerevarende forhold og få børn... Det er her, dramaet begynder i filmen.

Udtrykker Julie noget om kærlighed og forhold i vores tid med internet, sociale medier og dating-apps? Er dybe og langvarige kærlighedshistorier vanskeligere nu end for tredive eller halvtreds år siden?

Det er et paradoks. På den ene side prøver jeg at se på folk i det moderne samfund, og ingen af dem, jeg kender, synes, at kærlighed er let eller lever op til de rammer, som romantiske film ofte gengiver for os. Så ja, vi lever i en tid med ekstreme valgmuligheder, og i sidste ende føler mange mennesker en manglende evne til at vælge, eller til at vide, hvad de skal vælge. Det er en kompliceret tid at finde partnere for langvarige faste forhold. Men en del af det er positivt, fordi det også er en slags frihed. I dag behøver kvinder ikke at blive gift og få børn i en bestemt alder. På den anden side føler vi alle sammen et enormt pres for at få succes i kærlighed. Det er vanskeligt. Men hvis du læser Henry James' romaner fra 1880'erne eller ser Antonionis eller Bergmans film fra 1960'erne, kan du se, at folk også tidligere kæmpede med spørgsmålet om kærlighed og parforhold! Som kunstner håber man altid at lave kunst fra sin egen tid, som kan være gyldig for alle tider. I filmen er der en scene, hvor Julie fejrer sin 30-års fødselsdag, og vi ser en montage af kvinder i hendes familie - hendes mor, bedstemor, oldemor osv., og vi kan se alle ændringerne i kærlighed og forhold gennem de forskellige generationer. I 1750 var den forventede levealder for en kvinde i Norge 35 år. Så ja, tiderne har ændret sig!

Ville du sige, at kærlighedsforhold er mere komplekse, fordi der er mere frihed i dag? Maybe. Måske. Frihed er kompliceret! Det kunne være et slogan for filmen!

Endnu en gang filmer du i Oslo, og vi kan mærke din glæde ved at gøre det. Hvad kan du specielt lide ved Oslo og ved at filme i netop denne by?

For det første er lyset meget specielt i Oslo og det nordlige Skandinavien. Min fotograf og klipper er begge danskere, og de blev overrasket over lyset i Oslo, selv om Danmark ikke ligger langt fra Norge. For det andet er Oslo under stor forandring, den er vokset enormt som by, og i alle mine film forsøger jeg at vise byens historie.

Jeg elsker denne følelse af et et sted får betydning for filmens handling. Når jeg ser en film af Martin Scorsese eller Spike Lee, kan jeg godt lide at se de dele af New York, som de viser. For en filmskaber er det en filmisk gave at have et sted, som man kender intimt, og som man kan filme og vise publikum. Oslo er præcis dette for mig. At lave film handler om erindring, rum og tid. I biografen har man dokumentarfilm, som er "vérité", og på den anden side har man de store blockbusters, som skaber alt digitalt; jeg forsøger at finde min plads i biografen midt imellem, hvor det hele ikke er digitalt og syntetisk, hvor det er tro mod ansigterne og lyset. Derfor bliver jeg også ved med at filme på 35 mm.

Et andet markant øjeblik i filmen er den drømmeagtige scene, hvor Julie krydser Oslo for at møde Eivind, og hvor alt er frosset omkring dem.

Det er en romantisk scene, og jeg ønskede at lave den næsten som et musicalnummer. Jeg ønskede heller ikke at bruge digitale effekter, så rigtige mennesker står stille, men vinden blæser stadig i træerne og folks hår. Denne scene er den ultimative romantiske fantasi, hvor man leger med monogamiens grænser og siger "Jeg ville ønske, at jeg kunne stoppe alting og bare være i en anden tid med min kæreste". Jeg forsøgte at lave en filmisk version af det. Renate Reinsve gør et fantastisk stykke arbejde i rollen som Julie.

En af motiverne til at lave denne film var Renate, jeg skrev den til hende! Jeg har kendt hende, siden hun spillede en lille rolle i Oslo, 31. august for ti år siden: Hun var meget ung dengang, men virkelig god og med en helt særlig energi. I årenes løb havde hun mange roller, men aldrig en stor rolle, så jeg måtte skrive en til hende. Hun bidrog meget til at forme Julie og hendes kompleksitet. Renate er brav og modig, hun har ingen problemer med at vise sin egen ufuldkommenhed, hun har ingen forfængelighed. Isabelle Huppert kom til Oslo for et par år siden for at se et Bob Wilson-stykke. Næste dag fik vi en drink, og Isabelle sagde til mig: "I går var der en pige på scenen, som var fantastisk!". Jeg svarede: "Ja, det ved jeg, jeg er ved at skrive en film om hende!". Renate har denne unikke kombination af lethed og dybde. Hun har denne store evne til både komedie og drama.

Aksel spilles af Anders Danielsen Lie, din hovedrolle i Reprise og Oslo, 31. august. Er han din egen projektion på skærmen, ligesom Jean-Pierre Léaud var det for François Truffaut?

Aksel spilles af Anders Danielsen Lie, din hovedrolle i Reprise og Oslo, 31. august. Er han din egen projektion på skærmen, ligesom Jean-Pierre Léaud var det for François Truffaut?

Han er et par år yngre end mig, så når jeg skriver en rolle til ham, så har han altid noget af mig med fra min egen fortid. Igen er det temaet om tid: Jeg kan godt lide at se ham blive ældre gennem mine film. I Reprise var han den ambitiøse unge mand, i Oslo var han den fortabte mand i 30'erne, og i Verdens Værste Menneske er han i 40'erne og forsøger at skabe et solidt liv og en familie med en yngre kvinde. Vi kan se tiden i hans ansigt fra film til film. Jeg er altid ekstremt glad, når jeg har Anders med på settet, han er en af de største skuespillere i verden, jeg beundrer ham, og han er min ven. Vi er meget åbne over for hinanden, vi taler meget om den karakter, han spiller. I denne film giver han på en måde faklen videre til Renate. De kom meget godt ud af det med hinanden. Anders er også læge; han leder nu et projekt i Oslo, hvor han hjælper folk med at blive vaccineret. Han har et interessant dobbeltliv.

Eivind spilles på imponerende vis af Herbert Nordrum. Kan du fortælle om ham, som vi ikke kender til uden for Norge?

Herbert er med i mange film og tv-serier i Norge, hvor han er mest kendt for komedier. Men han er også en seriøs teaterskuespiller, han har for nylig spillet i Hamlet. Jeg vidste, hvor god han var. Han er en hip og sjov ung 'oslogenser', lidt ligesom hans karakter i filmen. Det er første gang i hans liv, hvor han spiller en rolle, der minder om hans egen personlighed. Herbert er ung, talentfuld, varm, men viser også Eivinds sårbarhed. Han skaber en interessant kontrast til Anders, der spiller Aksel, som er mere intellektuel, med et ældre perspektiv. Herbert har ligesom Eivind den komiske følelse af frihed. Han er også en god fysisk skuespiller, hvilket bidrager til komikken i flere scener.

I filmen har Aksel en uforglemmelig tale om den forsvindende verden af fysiske medier (plader, bøger), kan du sige mere om dit eget forhold til dette fænomen?

Det knytter sig igen til temaet "tid". Alle generationer har en følelse af tab i forbindelse med aldring, og Aksels monolog om at være en fanboy i sin generation, og hvordan han har samlet al denne viden og alle de kulturelle genstande og nu tvivler på, hvad det hele betyder, var en tidlig idé, jeg havde til filmen. Jeg er besat af de personlige manifestationer, som vi alle føler som individer af den tid, der går, VORES tid, der går. I mine egne generationer er dette enorme ønske om at skabe en identitet gennem kultur og tegn. Denne længsel efter at knytte sig til kulturelle objekter, at føle sig tæt på tingene, og så nærmer man sig 50'erne og ser, hvor anderledes verden er blevet.

Kan du fortælle mere om den meget litterære måde, hvorpå filmen er opdelt i kapitler?

Vi havde denne idé tidligt under skriveprocessen: at vise brudstykker af et liv, og at rummet mellem kapitlerne var lige så vigtigt som det, vi faktisk ser.

Det er en film om at blive voksen, men for voksne mennesker, der føler, at de stadig ikke er blevet voksne. For at finde en struktur, der dækker flere år i et liv, fra Julie er midt i tyverne til hun er i begyndelsen af trediverne, fandt vi en humoristisk "litterær" ramme, der kunne hjælpe os med at fortælle historien. Den næsten romanagtige form afspejler også Julies længsel efter en stor litterær skæbne, næsten som om hun ubevidst ønsker, at hendes liv skal have en litterær form.

Kan du sige et par ord om dit tekniske hold, og hvordan du arbejdede med dem?

Filmfotografen er Kasper Tuxen. Han er dansk; han har arbejdet med flere store instruktører som Mike Mills og Gus Van Sant. Vi er samme generation og har beundret hinandens arbejde i årevis, men det er første gang, vi arbejder sammen. Da han kom til Norge, tog han billeder hver halve time for at studere det norske lys, som han elsker. Det var interessant at mixe mit indadvendte syn og hans udadvendte syn.

Min klipper er Olivier Bugge Coutté, han er dansk med fransk oprindelse. Vi har arbejdet sammen siden filmskolen, og han har klippet alle mine film. Han er rigtig god til narrativ struktur og er fantastisk i den måde, han forstår at klippe skuespillet på. Jeg er også nødt til at nævne Eskil Vogt, min medforfatter: Vi har skrevet alle mine spillefilm sammen. Vi har haft dette venskab siden slutningen af teenageårene, vi har set film sammen og talt om dem. Vi har et meget frit og åbent samarbejde. Han kender min historie og mit liv, vi deler så mange oplevelser og har forskellige

perspektiver på situationer og hændelser. Så det er meget specielt at skrive personlige film sammen med ham. Ola Flottum har lavet soundtracket. Han har lavet alle mine soundtracks siden Reprise. Han laver meget følelsesladet musik, men ikke sentimental, og det er fantastisk. Ud over Ola har vi et fantastisk og varieret soundtrack på Verdens Værste Menneske ... Vi har Chassol, Harry Nilsson, Todd Rundgren, Cymande, Billie Holiday ... for jeg ønskede, at filmen skulle føles som en musical.

Kan du sige, at Julie er dig, ligesom Flaubert sagde om Emma Bovary?

Når du skaber en historie om en karakter, bliver karakteren på en måde dig selv. Det er ligesom med skuespillere, man mister fornemmelsen af, hvad der er én selv og hvad der er karakteren. Det er den store gave ved at skabe historier og karakterer: Man får lov til at undre sig over sine egne fejl, sin egen længsel, sine egne fejl, sin egen følelse af kærlighed, sin forståelse af sig selv gennem andre karakterer. Jeg er ikke en 30-årig kvinde, men jeg har lov til at blive en 30-årig kvinde for en kort stund i mit liv, og det er befriende. Julie er ikke Renate, hun er ikke mig, hun er noget andet. Men jeg forstår og sympatiserer med Flaubert-citatet, for jeg ville aldrig lave en film, hvor jeg ikke føler, at jeg også er lidt af karakteren. Der er også dele af mig i Aksel og i Eivind. Når man skaber noget, forstår man ikke altid, hvad man laver, og forhåbentlig begynder man i løbet af processen at forstå det.

Medvirkende

Julie	Renate Reinsve
Aksel	Anders Danielsen Lie
Eivind	Herbert Nordrum
Ole Magnus	Hans Olav Brenner
Karianne	Helene Bjørneby
Per Harald	Vidar Sandem
Sunniva	Maria Grazia de Meo
Kristoffer	Lasse Gretland
Tone	Karen Røise Kielland
Adil	Deniz Kaya
Synne	Eia Skjønberg
Eva	Marianne Krogh
Åse	Thea Stabell
Kathrine	Anna Dworak
Nathalie	Sofia Schandy Bloch
Eva	Savannah Schei
William	August Wilhelm Méd Brenner
Anna	Karla Nitteberg Aspelin
Martin	Tumi Falkum Løvik Ingimundarson
Narrator	Ine Jansen

BAG KAMERAET

Instruktør	Joachim Trier
Manuskript	Eskil Vogt & Joachim Trier
Producent	Thomas Robsahm
Executive producer	Dyveke Bjørkly Graver, Tom Kjeseth
Co-producer	Juliette Schrameck, Mattias Nohrborg, Mikkel Jersin
Fotograf	Kasper Tuxen
Productionsdesign	Roger Rosenberg
Klip	Olivier Bugge Coutté

PREMIERE BIOGRAFER, VERDENS VÆRSTE MENNESKE

1. Albertslund Biograferne
2. Allerød Bio
3. Assens Bio
4. Bagsværd, Bibliografen Gladsaxe
5. Ballerup, Format Bio
6. Birkerød Bio
7. Bjerringbro Biograf
8. Dragør Biograf
9. Esbjerg, Nordisk Film Biografer
10. Faxe, Biografen Kanten
11. Fredericia, Panorama
12. Frederikshavn Palads
13. Frederikssund, Nordisk Film Biografer
14. Frederikssund, Park Teatret
15. Frederiksværk, Kosmorama
16. Faaborg, Helios Teatret
17. Galten, BIO Huset
18. Gentofte Kino
19. Gilleleje Bio
20. Glostrup Bio
21. Grenaa, Kino 1 & 2
22. Greve, Nordisk Film Biografer Waves
23. Haderslev, Kosmorama 6100
24. Hadsund Bio 1 + 2
25. Hammel, Fotorama
26. Haslev Bio
27. Hellerup, MovieHouse
28. Helsingør, Cinema Center
29. Herlev, Big Bio
30. Herning, Nordisk Film Biografer
31. Hillerød, Café Slotsbio
32. Hillerød, Nordisk Film Biografer
33. Hjallerup, Kinoteatret
34. Hjørring, MovieHouse
35. Hobro, Filmteatret
36. Holbæk, Kulturbibliografen Frysehuset
37. Holstebro, Big Bio
38. Holte, Reprise Teatret
39. Hornslet, Kom-bi
40. Horsens, Megascop
41. Humlebæk, Humle Bio
42. Hørsholm, Trommen Bio
43. Ikast Bio
44. Ishøj Bio
45. Kalundborg, Kino - Den blå engel
46. Karup Bio
47. Kastrup, Kulturhuset Kastrup Bio
48. Kerteminde Kino
49. Klovborg Kino
50. Kolding, Nicolai Biograf
51. Kolding, Nordisk Film Biografer
52. Korsør Biograf Teater
53. København, Big Bio Nordhavn
54. København, CinemaxX
55. København, Empire Bio
56. København, Gloria Biograf
57. København, Grand Teatret

58. København, Nordisk Film Biografer Dagmar
59. København, Nordisk Film Biografer Falkoner
60. København, Nordisk Film Biografer Fields
61. København, Nordisk Film Biografer Palads
62. København, Park Bio
63. København, Vester Vov Vov
64. Køge, Nordisk Film Biografer
65. Lemvig Bio
66. Lyngby, Nordisk Film Biografer
67. Løgstør Bio
68. Malling Bio
69. Middelfart, Panorama
70. Mørkøv Kino
71. Nyborg, Kino Vino
72. Nykøbing Falster, Nordisk Film Biografer
73. Nykøbing, Bio Mors
74. Næstved Bio
75. Næstved, Nordisk Film Biografer
76. Nørre Aaby Bio
77. Odder, Biffen
78. Odense, Café Biografen
79. Odense, CinemaxX
80. Odense, Nordisk Film Biografer
81. Randers, Nordisk Film Biografer
82. Ringkøbing Biograf
83. Ringsted, MovieHouse
84. Roskilde, Kino Ro's Torv
85. Rødning Bio
86. Rødovre, Atlas Biograferne
87. Rødovre, Viften
88. Rønne Bio
89. Silkeborg Bio
90. Skanderborg, Biografen Kulturhuset
91. Skibby Kino
92. Skive, Cinema4
93. Skørping, Kinorevuen
94. Slagelse, Panorama
95. Sorø, Victoria Teatret
96. Struer, Apollon
97. Svendborg, Scala 1-2-3-4
98. Søllested Bio og Kulturhus
99. Sønderborg, Kinorama
100. Thisted Kino
101. Toftlund Biograf
102. Tønder, Biografen 1+2
103. Taastrup, Nordisk Film Biografer
104. Valby Kino
105. Varde Bio
106. Vejle, Lido Biograferne
107. Viborg, Nordisk Film Biografer
108. Vig Bio
109. Vordingborg, Biograf-Caféen
110. Værløse Bio
111. Aabenraa, Kinorama
112. Aalborg, Biffen
113. Aalborg, Nordisk Film Biografer City Syd
114. Aalborg, Nordisk Film Biografer Kennedy
115. Aalestrup Bio

- 116.Aarhus C, Nordisk Film Biografer
- 117.Aarhus, CinemaxX
- 118.Aarhus, Nordisk Film Biografer Trøjborg
- 119.Aarhus, Øst for Paradis
- 120.Aars Teater Bio

2. RING, VERDENS VÆRSTE MENNESKE

- 121.Herlev Teaterbio
- 122.Hvalsø Bio
- 123.Grindsted, Kulturhuset Grindsted Kinoteater
- 124.Hadsten Bio
- 125.Nibe Kino
- 126.Haarby Bio
- 127.Jelling, Byens Bio
- 128.Brørup Bio
- 129.Stege, Bio Møn
- 130.Tisvilde Bio
- 131.Skagen Bio
- 132.Brønderslev, BAS Bio
- 133.Slangerup Bio
- 134.Store Heddinge, Snurretoppen
- 135.Farum, Grafen
- 136.Vamdrup Kino
- 137.Fanø Bio
- 138.Samsø Bio
- 139.Ringe Bio
- 140.Hundested Kino